

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Viktora Kučery a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci navrhovatelky: **Ing. E. K.**, zast. Mgr. Janem Pořízkem, advokátem se sídlem Kováků 554/24, Praha, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha, v řízení o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-3/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byl usnesením Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 4. 5. 2021, č. j. 8 A 52/2021 - 20, postoupen návrh navrhovatelky na zrušení opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-3/MIN/KAN. Tímto opatřením odpůrce nařídil s odkazy na § 80 odst. 1 písm. g) a § 69 odst. 1 písm. i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, dítěti, žákovi nebo studentovi, kterému není jiným mimořádným opatřením nebo krizovým opatřením zakázána osobní přítomnost na vzdělávání a který je dítětem nebo žákem mateřské školy, základní školy, základní školy speciální, oboru vzdělání praktická škola jednoletá nebo praktická škola dvouletá, žákem nebo studentem účastnícím se praktického vyučování nebo praktické přípravy na střední škole nebo vyšší odborné škole, žákem školy nebo studentem vyšší odborné školy, který se účastní skupinové konzultace nebo závěrečných zkoušek, maturitních zkoušek nebo absolutorií, osobní přítomnost na vzdělávání, pokud

- a) nemá příznaky onemocnění COVID-19, a
- b) podstoupil ve frekvenci stanovené podle čl. III napadeného opatření vyšetření prostřednictvím neinvazivního preventivního antigenního testu na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2, který si provedl sám nebo které mu byly provedeny jinou osobou a které mu poskytla škola (dále jen „preventivní antigenní test“), a prokáže se negativním výsledkem tohoto vyšetření, není-li ve čl. II stanoveno jinak.

[2] Městský soud dospěl k závěru, že není k projednání návrhu věcně příslušný. Podle § 13 odst. 1 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“), je totiž k projednání návrhu na zrušení mimořádného opatření vydaného podle tohoto zákona nebo podle zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve stavu pandemické pohotovosti příslušný Nejvyšší správní soud, pokud mimořádné opatření vydalo ministerstvo. Proto návrh postoupil zdejšímu soudu (viz výše).

[3] Nejvyšší správní soud se musel zabývat splněním jednotlivých procesních podmínek. Při jejich posuzování však dospěl k závěru, že projednání návrhu postoupeného městským soudem brání překážka již probíhajícího řízení v téže věci, tj. překážka *litispendence*.

[4] U Nejvyššího správního soudu je totiž vedeno řízení pod sp. zn. 5 Ao 12/2021, ve kterém vystupují tíž účastníci (tj. Ing. E. K. jako navrhovatelka a Ministerstvo zdravotnictví jako odpůrce), přičemž toto řízení se týká téže věci – navrhovatelka se i v řízení vedeném pod sp. zn. 5 Ao 12/2021 domáhá zrušení opatření obecné povahy – mimořádného opatření odpůrce ze dne 6. 4. 2021, č. j. MZDR 14592/2021-3/MIN/KAN, kterým odpůrce stanovil povinnost vybraným skupinám dětí, žáků a studentů postupovat neinvazivní preventivní antigenní testování. V tomto řízení (sp. zn. 5 Ao 12/2021) přitom Nejvyšší správní soud již učinil potřebné úkony, aby mohl o návrhu rozhodnout (ostatně, na poučení o složení senátu a možnosti uplatnit námitku podjatosti navrhovatelka reagovala podáním, ve kterém vyslovila souhlas s rozhodnutím o věci bez jednání).

[5] Nejvyšší správní soud ověřil, že návrh postoupený městským soudem je zcela totožný s návrhem, který navrhovatelka doručila zdejšímu soudu prostřednictvím svého zástupce dne 30. 4. 2021, a o kterém je vedeno řízení pod sp. zn. 5 Ao 12/2021. Navrhovatelka tak zjevně podala zcela totožný návrh dvěma soudům – městskému soudu a Nejvyššímu správnímu soudu, přičemž uvádí zcela totožné důvody, pro které požaduje mimořádné opatření odpůrce zrušit. Také uplatněný návrhový nárok (*petit*) je totožný. V obou návrzích přitom navrhovatelka vychází z totožných skutkových okolností, ze kterých procesní nárok vyvozuje. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že v řízeních vedených pod sp. zn. 5 Ao 12/2021 a 5 Ao 19/2021 jde o totožnou věc (je dána jak totožnost účastníků, tak totožnost předmětu řízení).

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), soud *usnesením odmítne návrh, jestliže o téže věci již řízení u soudu probíhá*. V souladu s § 120 s. ř. s. je třeba toto usnesení přiměřeně aplikovat i na řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy u Nejvyššího správního soudu (k tomu srov. také usnesení zdejšího soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 As 136/2013 - 70).

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci nejsou splněny zákonné podmínky řízení, návrh na zrušení opatření obecné povahy postoupený městským soudem tak nelze projednat a věcně o něm rozhodnout. Tomuto projednání a rozhodnutí totiž brání překážka *litispendence*. V takovém případě Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá, než návrh postoupený městským soudem odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. (výrok I. tohoto usnesení).

[8] Výrok II. o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo návrh odmítnut.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. května 2021

JUDr. Viktor Kučera
předseda senátu